

சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் குடியிருப்பு
முனைவர். கி. புவனேஸ்வரி, தமிழாசிரியர்,
பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் கல்லூரி,
ராஜாமடம், பட்டுக்கோட்டை.

ஆய்வு நோக்கம்

தொழில்நுட்பவியல் பிரிவின் ஒரு துறையாக விளங்கும் கட்டிடக்கலையில் மக்கள் குடியிருப்பு சார்ந்த கலைநுட்பத்தையும் அறிவியல் நுட்பத்தையும் சங்க இலக்கியச் சான்றுகள் வழியாக அறிவது இவ்வாய்வின் நோக்கம் ஆகும்.

ஆய்வு சுருக்கம்

பழந்தமிழர் இயற்கை சூழலுக்குற்ப நிலத்தைப் பகுத்து வாழ்ந்தது போலவே அந்தந்த நிலங்களில் கிடைத்த கூலங்களைக் (தானியங்களைக்) கொண்டு வீடு கட்டிக் கொண்டனர். வீடுகள் மனை, இல் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. முற்றம், சாளரங்கள், பந்தல், வாயில், மாடம், வேயா மாடம் முதலான பல்வேறு பகுதிகளோடு தங்கள் குடியிருப்புகளைக் கட்டினர். ஏழுநிலை மாடங்களைக் கொண்ட மிகப் பெரிய கட்டிடங்களும் சங்க காலத்தில் இருந்தன. மாடங்களின் மேல் விளக்குகளை வைத்து கலங்கரை விளக்கமாகவும் கடல் பயணிகளுக்கு வழி காட்டியுள்ளனர் பழந்தமிழர்கள்.

சங்க இலக்கியங்களுள் நெடுநல்வாடை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக் காஞ்சி, முல்லைப்பாட்டு, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் தமிழர் கட்டிட முறைகளை இவ்வாய்வு விளக்குகின்றது.

திறவு சொற்கள்

மனை, சிற்றில், பந்தல், முற்றம், மாடம், கலங்கரை விளக்கம்

முன்னுரை

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பழமை வாய்ந்த நம் தமிழர்களின் கட்டிடக்கலை பற்றிய அறிவும் திறன்நுட்பமும் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றாக அமைகின்றன. சங்க காலத்தில் இயற்கை சூழலுக்கேற்ப மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறைகளை வடிவமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்.

குடியிருப்பு

விலங்குகளைப் போல் மலைகளிலும் காடுகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்த மனித சமுதாயம் இடி, மின்னல் போன்ற இயற்கை சீற்றங்களிலிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்காகத் தனக்கென ஒரு நிலையான வசிப்பிடத்தை உருவாக்கிக் கொண்டது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

எனத் தான் வாழும் நிலத்தின் சூழலுக்கேற்ப அப்பகுதியில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு மக்கள் தங்கள் வாழிடத்தை அமைத்தனர். தத்தம் நிலங்களில் விளையும் தானியங்களின் தாள்களை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு இல்லங்கள் அமைத்துக் கொண்டதை சங்க இலக்கியங்கள் உரைக்கின்றன.

“திணைசார் வாழிடங்கள் வாழ்வதற்குரிய இடமாகவே இருந்தனவேயன்றி தொழில்நுட்பம் சிறந்த கலையாக உயரவில்லை”¹ என்கிறார் ஆ.மணவாளன்

ஐவகை நிலங்களில் கிடைக்கும் மூலக்கூறுகளைக் கொண்டு பழந்தமிழர்கள் தனக்கான வாழிடங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். அந்த நுட்பமே இன்றைய கட்டிடக் கலையின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றது.

வீடு

பழந்தமிழர்கள் தம் வாழ்விடத்தை ‘இல், மனை’ என்ற பெயர்களில் அழைத்தனர். இல் என்பதைச் சிற்றில், பேரில் என இரண்டாக பகுத்துரைத்தனர். சிற்றில் என்பது முள்வேலி கொண்டு வளைந்த செம்மண் பூசப்பட்டு இருந்தது. பெரிய அளவில் பொலிவுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்த வீடுகளைப் பேரில் என்றும் வழங்குவர்.

“இருமுள் வேலி முடக்காற் பந்தர்ப்

புதுக் கலத்தன்ன செவ்வாய்ச் சிற்றில்”² அகம் 394 : 8,9

“அந்தோ எந்தை அடையாப் பேரில்”³ புறம் 261 : 1

சாளரங்கள்

சங்கத் தமிழர்களின் வீடுகள் காற்றோட்டத்திற்காக பல சாளரங்களைக் கொண்டதாகவும் அழகுடையதாகவும் இருந்தன என்பதை மதுரைக் காஞ்சி சுட்டுகின்றது. மேலும் இந்நூல் வானுறப் பறக்கும் பருந்துகள் இளைப்பாறிச் செல்லும் இடமாகவும் பல தொழில்களால் மாட்சிமைப் பெற்ற நல்ல இல்லமாகவும் இருந்ததை இந்நூல் உரைக்கின்றது.

“சில்காற்றிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்”⁴ (மதுரை - 358)

“பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லிற்”⁵ (மதுரை - 502)

தென்றல் காற்று வீசுவதற்கெனவே பலகனிகள் இருந்ததால் அரண்மனைகளில் உள்ள அறைகள் காற்றோட்டமாக இருந்தன என்று அறிய முடிகிறது.

“வேனிற் பள்ளித் தென்வளி தருஉம்

நேர்வாய்க் கட்டளைத் திரியாது தண்ணிலை”⁶ (நெடு - 61,62)

இல்லங்களில் இரவு நேரங்களில் பஞ்சால் திரித்த வெள்ளிய திரியை உடைய செவ்விய விளக்கைப் பயன்படுத்தியதைக் குறுந்தொகை பாடல் விவரிக்கின்றது. மேலும் பழந்தமிழர் தமது இல்லத்தில் நெற்கள் நிறைந்தும் மிளகு மூட்டைகள் குவிக்கப் பெற்று வைத்திருந்த செய்தியைப் புறநானூறு உரைக்கின்றது.

“நெல் மலிந்தமனை பொன்மலிந்த மறுகிற்”⁷ புறம் 338 : 2

“மனைக் குவைஇய கறிமூடையாற்”⁸ புறம் 343 : 3

ISSN:2582-9513

Pranav Journal of Fine Arts

(A Peer Reviewed Quarterly Online Journal)

தமது இல்லத்தில் பேய்கள் வராமல் இருக்க தீங்கனிகளைத் தரும் இரவ மரத்தின் தழையுடனே வேப்பிலையும்சேர்த்து மனை இறைப்பையில் செருகி வைத்திருந்தமையை புறநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகின்றது.

“தீங்கனி யிரவமொடு வேம்புமனைச் செரீஇ”⁹ புறம் 281 : 1

மனை

பழந்தமிழர்கள் தாம் குடியிருக்கும் வீட்டின் அமைப்பைக் குறிக்க மனை என்ற சொல்லையே மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“இனியவே பெரும தமியோர்க்கு மனையே”¹⁰ குறு 124 : 4

“நடுநாள் வந்து நம்மனைப் பெயரும்”¹¹ புறம் 321 : 3

“எல்லா மனையுங் கல்லென் றவ்வே”¹² புறம் 296 : 3

“மனைச் செறிந் தன்றே வானுதல்”¹³ புறம் 337 : 1

“பிறர் மனைபுகுவர் கெல்லோ”¹⁴ புறம் 293 : 5

“ஆனாது அலைக்கும் அறன்அல் அன்னை

தானே இருக்க தன்மனை யானே”¹⁵ புறம் 281 : 1

முன்றில்

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் வீடுகள் பெரிய முன்றில்களை உடையனவாக இருந்தன. முற்றம் என்ற பெயரிலும் வழங்கப்படும் முன்றில் காற்றும் சூரிய வெளிச்சமும் வருவதற்குரிய வாயிலாக அமைந்தமையையும் குறுந்தொகை உரைக்கின்றது. முற்றம் என்பது சிறு பறவைகளும் வளர்ப்புப் பிராணிகளும் விளையாடுவதற்கும் தானியங்களை உலர வைப்பதற்கும் பயன்பட்ட இடம் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிக்கின்றன.

“மக்கள் போகிய அணிலாடு முன்றில்”¹⁶ குறு 41 : 4

“திருமணல் ஞெமிறிய திருநகர் முற்றத்து”¹⁷ நெடு 90

“விழவணி வியன்கள மன்ன முற்றம்”¹⁸ புறம் 390 : 4

“கானல் நண்ணிய சிறுகுடி முன்றில்”¹⁹ குறுந் 228 : 3

“எம் மணங் கினவே மகிழ்ந முன்றில்”²⁰ குறுந் 53 : 1

“மறையினம் ஆரும் முன்றில்”²¹ குறுந் 235 : 4

மாடம்

அ) சங்ககால மக்களின் வீடுகள் ஆறு கிடப்பது போல நீண்ட தெருக்களில் இருந்தது. விண்ணை முட்டும் உயர்ந்தோங்கிய மாட மாளிகைகளாகவும் இருந்தன.

“மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர்”²² நெடு 29

ஆ) மாடங்களைப் நெடுநல்வாடை மேனிவை எனும் சொல்லால் வழங்குகின்றது.

“வான்உற நிவந்த மேனிவை மருங்கின்”²³ நெடு 60

இ) மேல்மாடிகளும் மேற்கூரை இல்லாத மொட்டைமாடிகளும் இருந்ததைப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் பட்டினப்பாலையும் விளக்குகின்றது.

“வான்தோய் மாடம்”²⁴ பெரும் 334

“விண்பொர நிவந்த வேயா மாடம்”²⁵ பெரும் 346

“மாடம் ஓங்கிய மணல்மலி மறுகு”²⁶ பெரும் 322

“மழை தோயும் உயர்மாடத்து”²⁷ பட்டி 145

ஈ) ஏழு அடுக்கு மாளிகைகள் இருந்ததாக முல்லைப்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“இடஞ் சிறந்த உயரிய எழுநிலை மாடம்”²⁸ முல்லை - 86

உ) கலித்தொகை, புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்கள் மாடங்களோடு கூடிய கட்டிடங்கள் பற்றி விவரிக்கின்றன. புதுப்பிறை போன்ற வண்ணப்பூச்சுடன் மாடங்கள் இருந்தன. பல தூண்களோடும் அத்தூண்களில் ஓர் எரி செருகப்பட்டு வெளிச்சத்துடன் விளங்கியதையும் அறிய முடிகின்றது.

“சுதை மாட அணிநிலா முற்றம்”²⁹ (கலி 99)

“புதுப்பிறை அன்ன சுதை செல் மாடத்து”³⁰ (புறம் 378 : 6)

“விண்தோய் மாடத்து விளங்குசுவர் உடுத்த”³¹ (மதுரை 369)

கலங்கரை விளக்கம்

சங்க காலத்தில் கடலில் பயணிப்பவர்கள் திசை அறிந்துகொள்ள கலங்கரை விளக்கம் இருந்துள்ளது. உயர்ந்த மாடங்கள் கட்டி அவற்றின் மீது கலங்கரை விளக்கை ஏற்றி வைத்து தமிழர்கள் நாவாய் மாலுமிகளுக்கு வழி காட்டியுள்ளனர். பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்

“இரவின் மாட்டிய தாஇலங்கு சுடர் நெகிழி

உரவுநீர் அழுவத்தோடு கலம் கரையும்”³² (பெரும் 349,350)

என்று உரைக்கின்றார். விண்ணைத் தொடும்படி உயர்ந்ததும் ஏணி சாத்தியும் ஏறுதற்கரிய தலையனை உடையதாகவும் இரவு காலத்தில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டிருந்ததையும் அறிய முடிகின்றது. மேலும் அகநானூற்றில் மருதன் இளநாகனார்

“உலகுகிளர்த் தன்ன உருகெழு வங்கம்

புலவுத் திரைப் பெருங்கடல் நீரிடைப் போழ

இரவும் எல்லையும் அசைவின்றாகி

விரைசெலல் இயற்கை வங்கூழாட்டக்

கோடுயர் திணிமணல் அகந்துறை நீகான்

மாட வெள்ளரி மருங்கறிந் தொய்ய”³² (பெரும் 349,350)

என்று கூறுகின்றார். இப்பாடல் வரிகள் மூலம் நாவாய் ஓட்டுபவன் மாடத்தின் மீதுள்ள விளக்கை அறிந்து செலுத்தியதை அறியலாம்.

முடிவுரை

கட்டிடக்கலை என்பது சங்க காலத் தமிழர்களின் இயற்கை சார்ந்த தொழில்நுட்பமாக இருந்துள்ளது. காலவளர்ச்சிக்கேற்ப பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளது. எளிமையான குடிசை அமைப்பில் தொடங்கி ஏழுநிலை மாடங்கள் போன்ற உயர்ந்த மாட மாளிகைகள், கலங்கரை விளக்கம் வரை கட்டும் திறன் பெற்றிருந்தனர்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அகநானூறு
- நாவலர். ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார்
கரந்தைக் கவியரசு ரா வேங்கடாசலம் பிள்ளை
சைவ சித்தாந்தக் கழகம்
சென்னை. 2008
2. குறுந்தொகை
- நச்சினர்க்கினியர்
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம்
சென்னை. 2007
3. கலித்தொகை
- மேலது
4. பத்துப்பாட்டு (தொகுதி 2)
- பெருமழைப்புலவர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார்
சைவ சித்தாந்தக் கழகம்
சென்னை. 2008
5. பழந்தமிழர் தொழில்நுட்பம்
- முனைவர் ஆ. மணவழகன்
அய்யனார் பதிப்பகம்
ஆதம்பாக்கம், சென்னை. 2010